

[Schovelin.]

deres naturlige Størrelse. Naar det ærede Medlem saa oven i Købet med en lang Motivering spurgte om, hvorfor jeg taler fra min Plads, vil jeg gerne svare ham: Hvad i al Verden vedkommer det den Sag, vi drøfter her? Bliver noget i denne Lov anderledes, fordi jeg taler fra min Plads eller fra den særlige Talerplads? Man maa være meget renonce paa Argumenter, naar man kan rejse den Slags Spørgsmaal. Men i øvrigt skal jeg gerne besvare det ganske kort: det illustrerer bl. a. den personlige Frihed, som just skal beskyttes gennem Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed.

Hauch: I Anledning af det ærede 11te tingvalgte Medlems Spørgsmaal om, hvorvidt der kunde fremlægges Eksempler paa Tyranni fra Organisationernes Side, maa jeg sige til det ærede Medlem, at der ustandselig foreligger Eksempler i det ærede Medlems eget Partiorgan, bare han vilde læse dem. Men for at et Eksempel ikke skal være unævnt, skal jeg tillade mig at anføre et. I „Social-Demokraten“ for 23. Maj er der udsendt et Stikbrev, hvori der bl. a. staar i Slutningen følgende: — det er en Havnearbejder, det drejer sig om:

„C. F. Andersen er naturligvis en Mand, som man nærmest maa betragte som hørende hjemme paa et Kvindehjem og ikke skulde have Tilladelse til at optræde som Mandfolk og ej heller som en Mand, man kan betragte som saadan; men Hververen, vort tidligere Medlem Søren Olsen, vil vi bede alle vore Medlemmer og alle organiserede Arbejdere have i venlig Erindring, saaledes at han uskadeliggøres for Tid og Evighed.

For Havnearbejdernes Fællesforbund.

Axel Jørgensen, Formand.“

Dersom det ikke er Udtryk for Forfølgelse, ved jeg ikke, hvad det er. Og maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at det endog er saa vidtgaående, at man ikke blot lover Manden Forfølgelse til alle Tider, altsaa saa længe han er her paa Jorden — det kan være, hvad det være vil —, men man vil ogsaa forfølge ham ind i Evigheden. Saa kan man vel ikke komme videre.

Ch. Petersen: Jeg kender ikke noget til Forholdene vedrørende Fremstillingen af Uniformer, som den højtærede Handelsminister berørte for lidt siden (Afbrydelse af *Schovelin*). Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds kan godt faa at vide, at jeg ved Besked om, at Varighedsterminen

baade i Staten og Kommunen og de koncessionerede Virksomheder er forlænget i betydelig Grad netop for Uniformernes Vedkommende, og at Tjenestemændene derfor naturligvis til Gængæld stiller Krav om, at de Uniformer, de faar, skal være bedre syet, end naar de kun skal have kort Varighed.

Josiassen: Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) følte sig meget forarget over, at jeg i min Indledningstale var fremkommet med forskellige Bemærkninger om, hvad man kunde vente i Fremtiden fra det ærede Medlems Parti, og det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at han slet ikke vilde diskutere med mig. Det er naturligvis beklageligt, men det kommer jeg nu nok over. Det glæder mig, at det ærede Medlem ikke rokkede ved min Redegørelse vedrørende Kolindsundsagen; der er heller ikke noget at rokke ved, for det er de faktiske Forhold, jeg har fremdraget her, som netop har givet Anledning til, at man forcerer dette Lovforslag frem i det høje Landsting. Og hvad var det saa egentlig, jeg gjorde mig skyldig i? Efter min Mening er det ingen Forbrydelse at rette en Forespørgsel, og naar den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale lod skinne igennem, at dette var en Begyndelse, er det da naturligt, at man retter en Forespørgsel til den højtærede Minister om, hvad det næste skal være. Her var det, jeg tillod mig at sige: Skal vi tilbage til Hjul og Stejle o. s. v.? Ja, det har man da Lov til at spørge om. Det er naturligvis beklageligt, at det ærede 7de Medlem for 6te Kreds er blevet saa ømfindtlig, at man ikke en Gang kan tillade sig at stille et Spørgsmaal. Naa, som sagt, det overstaar jeg nok.

Med Hensyn til Landbrugernes Organisationer bemærkede det ærede Medlem, at der var ingen Tvang, det var alt sammen frivilligt. Ja, det skal man nu tale saa sagte om. Jeg har da oplevet — naar man endelig skal komme frem med Eksempler —, at et Andelsslagteri i første Omgang idømte en Mand, der tillod sig at sælge en Gris til en anden end Slagteriet, en Bøde paa 25 Kr.; desuden fik han Tilhold om, at saafremt det skete oftere, vilde han blive ekskluderet af Sammenlutningen; det er dog en Kontrolbestemmelse, som altid har nogen Betydning. I og for sig er der ikke noget at sige til, at man indenfor Landbrugsorganisationerne har saadanne ret kraftige Bestemmelser, naar man arbejder for Sammenhold og